

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Venerabili Eucharistiæ Sacramento Decisiones Theologico-Legales

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisionis IV. Ad Januarii secundum Casum. Argumentum. Sacerdoti mortali culpa detentum, qui pluribus personis Eucharistiam ministrat, mortaliter peccare ostenditur, ratione, auctoritate Doctorum, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94643)

manducant spiritualiter hoc Sacramentum antequam sacramentaliter sumant, propter desiderium sumendi hoc Sacramentum. Et quod sufficiat moribundo, ubi non potest habere Sacramentum Eucharistiae in re, suscipere illud in Voto, eruditè demonstrat Eminentiss. Card. de Lauræa de Eucharist. disput. 25. à n. 10. usque 24.

Non est autem omittendum, quod prædictus Parochus esset de Jure punibilis ab Episcopo ob nimiam negligentiam, quia sciens non remansisse in Pixide particulas consecratas, omisit celebrare, & consecrare, antequam medicinam sumeret; & hæc dicitur negligentia magna, quæ non solum est culpa Magna negligentia, ff. de verb. signific. sed etiam culpa lata, quæ æquiparatur dolo. Lata culpa ubi Gloss. in Verb. nimia, ff. de Custodia adhiben. reor. Idcirco Parochum negligentem in exhibendis Sacramentis populo suo esse punibilem, scripserunt Grilenzon conf. 171. per totum, & Diaz. in Pract. Criminal. cap. 45. ubi in addit. in fine subdit, vidisse in similibus negligentis imponi poenam suspensionis à divinis, & reclusionis ad tempus, idest carceris. Et quidem justè; siquidem ubi poena non est statuta à Jure, imponitur arbitrio Judicis, l. Hodie ff. de Pœnis Chartar. decis. criminal. 90. n. 13. & inter poenas arbitrarias circa Clericos primum gradum obtinet suspensio ab officio, idem Chartar. decis. 66. num. 120. Quo verò ad carcerem facit doctrina Menochi de arbit. jud. casu 571. num. 6. 7. & 8. dicentis, ex negligentia non esse judicem puniendum poena corporali, negligentia concurrente res humanas, secus si agatur de spiritualibus, & respicientibus religionem, & salutem animarum. Et quod poena arbitraria possit extendi etiam ad corporis afflictivam, excepta morte naturali, docent ex criminalibus Jul. Clar. §. fin. qu. 85. num. 10. Giurba conf. 14. num. 15. & ibi Card. Tuscus litter. P. cons. 236. n. 37. & 40. & confert ad prædicta Monald. vol. 2. conf. 32. num. 35. ubi plura cumulat circa poenas Prælati negligentis.

Et absque scrupulo possit puniri saltem poena pecuniaria, quia plectuntur Parochi negligentes in subministrando pueris pabulo doctrinæ christianæ, sumpto argumento de pane doctrinali ad panem Sacramentalem, Chartar. decis. 68. n. 7. Hinc in Synodo diocesana Eminentiss. Cardinalis Caroli Barberini anno 1685. cap. 9. num. 2. præcipitur, ut conferrentur sacra particula, ea copia, ut fidelibus communicari volentibus, & maxime infirmis nunquam desint; alioquin Parochi, quorum culpa defecerint, severe puniantur. Illa autem dicitur punio severa, quæ fit cum aliquo rigore, etsi justo. Alberic. à Rosate in suo Dictionar. Verb. Severitas, ubi Archidiacon.

DECISIONIS IV.

Ad Januarii secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Sacerdotem mortali culpa detentum, qui pluribus personis EUCHARISTIAM ministrat, mortaliter peccare ostenditur, ratione, auctoritate Doctorum, & indignatione Divina in Ozam, cujus percussione plures, & elegantes causæ referuntur. Deterrantur Sacerdotes in peccato EUCHARISTIAM ministrantes revelatione S. Birgitte, & aliis exemplis, ex optimis Auctoribus hæc relatis.

- 1 Eucharistiam ministrare in mortali non est mortale. Contrarium verius num. 2.
- 3 Oza qua de causa percussus à Domino?
- 4 S. Birgitte revelatio de malis Sacerdotibus.
- 5 Diaconi impudici exemplum ex Sancto Gregorio Turonensi.
- 6 S. Eudoxia Martyris exemplum de Eucharistia.
- 7 Pagani tangentes Eucharistiam, ab ea combusti.

SECUNDUS CASUS.

Sacerdos mortali culpa detentus Eucharistiam ministrat pluribus personis. Queritur, an mortaliter peccet?

Alios DD. affirmare, & alios negare dictum fuit. Nomina eorum, qui negant, esse peccatum mortale ministrare Sacram Eucharistiam à Sacerdote mortali culpa detento, referuntur à Franc. de Lugo de Sacram. lib. 1. cap. 2. quest. 5. num. 39. & à Diana coordinato tom. 2. tract. 2. res. 15. desumpta ex part. 2. tract. 14. res. 23. quibus adscriptus est Barbosa de Parocho cap. 20. num. 17. Horum ratio est, quia hæc administratio non est actio causativa gratiæ per se loquendo; & ministrans non censetur Minister Dei ad justificationem proximè sicut in aliis Sacramentis, sed tantum est, veluti applicans activa passivis, & hanc opinionem tutam in praxi vocat Gobatz, etsi probabilior putet contrariam in sua Theol. Experim. tract. 4. n. 387. & 388. Tamburin. de exped. Comm. cap. 1. §. 7. n. 59. Et Bisius in Hierurgia sacra Verb. Eucharistia n. 174. §. 4. & §. 5. Affirmantium nomina pariter referuntur ab eodem Franc. de Lugo ubi supra n. 40. inter quos Angelicus Doctor in 4. dist. 5. quest. 2. art. 2. in quest. 4. ad 2. ubi tenet, Sacerdotem ministrantem aliis Eucharistiam in peccato mortali peccare mortaliter; ea ratione quia hoc Augustissimum Sacramentum nunquam nisi à ministris Ecclesiæ ministratur, & quicumque in mortali existens, exhibet se ministrum Ecclesiæ, peccat mortaliter. Ultra quod negari non potest, gravissimam indecentiam committi ab eo, qui in sordidissimo statu peccati, & in inimicitia cum Deo, audet contrectare manibus Sacrosanctum Christi Corpus, ut considerat Emin. Card. de Lugo de Sacram. in comm. disp. 8. n. 155. Et ideo cum hac opinione est nobis transeundum, quam amplexi sunt Possevin. de Offic. Curati cap. 5. n. 39. Cotonius Controv. celebr. lib. 2. controv. 4. n. 173. Volpi in Resolut. Moralib. resol. 59. n. 7. & resol. 140. n. 19. Layman. lib. 5. tract. 1. cap. 5. n. 7. Busenbaum lib. 6. tract. 1. c. 1. dub. 2. §. 6. Caramuel in Theol. Fundament. n. 745. Bonacina de Sacram. Euch. disp. 4. quest. 5. pun. 2. n. 1. Reginald. lib. 29. n. 56. Sylvest. Verb. Eucharistia 3. n. 4. Sotus in 4. dist. 13. art. 3. Et præter Valentianum, Suarezium, Coninchium, Villalob. & Filliuc. Bordonus Variar. resolutionum part. 2. res. 64. à n. 22. & seqq. ubi acriter Dianam impugnat, atque iuribus, auctoritatibus, & rationibus probat, Sacerdotem ministrantem in peccato mortali Sacram Eucharistiam, peccare mortaliter.

Confirmatur hæc opinio punitione Ozæ, qui indignus tetigit Arcam Veteris Testamenti: nam Iratus est indignatione Dominus contra Ozam, & percussit eum super temeritate, qui mortuus est ibi juxta Arcam Dei. 2. Reg. 6. 7. licet enim Sacri Interpretes varii sint in assignanda causa hujus punitionis. Alii enim dicunt, punitum Ozam, quia more gentilium posuit

posuit Arcam in curru, cum à Levitis esset portanda. Alii quia non erat vestitus Ephod; Alii, quod illam tetigit nuda manu; quod non licebat, sed mediante Velo, quo cooperiebatur, ut videre est apud Abulen. d. loco quasi. 10. & apud Joseph. *An. iug. Judaic. lib. 7.* Communior tamen opinio est, quod Oza nocte præcedenti carnalem copulam exercuerit, & ideo immundus Arcam tetigerit, quod neque Sacerdotibus Gentilium licebat, ex Macrobi. *lib. 1. Saturn. c. 23.* & Menoch. *in Storeis par. 2. cap. 70.* Igitur eo magis puniendus Sacerdos novæ legis, qui mortali culpa detentus ministrat Sacram Eucharistiam, quæ in Arca figurabatur, Sperell. *in Paranesi Telurg. cap. 35. n. 4.*

Et ad tollendam vanam fiduciam illorum, qui admittunt excusationes fuitiles in peccatis, referendam censui lamentationem, quam Redemptor noster legitur fecisse cum S. Birgitta de Sacerdotibus in peccato mortali existentibus, expressam his verbis *lib. 4. Revelat. cap. 133. n. 4.* «Audite, o exercitus meus, & omnes Angeli: Elegi Sacerdotes præ omnibus Angelis, & iustis, & dedi eis solis potestatem, ut CORPUS MEUM TRACTARENT. Si enim voluissem, potuissem bene elegisse Angelum aliquem ad tale officium, sed tantum dilexi Sacerdotes, ut eis tantum honorem concederem, & constitui eos, ut starent ante me quasi in septem ordinibus. Deherent enim esse patientes, quasi oves. Stabiles quasi murus boni fundamenti. Animosi quasi milites. Sapientes quasi serpentes. Pudici quasi Virgo. Mundi quasi Angelus. Ardentes amore quasi sponsa ad cubile viri sui. Nunc autem averterunt se pessimè; sunt enim feri quasi lupi rapaces, qui in fame, & cupiditate sua nulli cedunt, nulli deferunt honorem, nihil erubescunt. Secundò instabiles quasi lapis in muro infirmo, quia dissidunt de fundamento, id est de Deo quod non possit eis dare necessaria, vel non velit sustentare eos. Tertiò sunt in tenebris, quasi fares, ambulantes in tenebris vitiorum; sunt autem audaces quasi milites ad pugnandum pro honore Dei, vel ad aggrediendum opus virile. Quartò stant quasi Alnus, qui caput inclinat ad terram, sic ipsi stolidi, & insipientes, semper terrena meditantur, & præsentia, & nunquam futura. Quintò impudici sunt quasi meretrices, procedunt ad me in habitu meretricio, omnia membra habent ad luxuriandum. Sextò sunt quasi pice deformiter maculati; omnes, qui accedunt ad eos deturpantur. Septimò sunt abominabiles quasi vomitus, & levius, & melius esset mihi accedere ad vomitum, quam ad delectionem habendam cum eis. Ita autem abominabiles sunt, ut omnis exercitus cæli abominetur eos. Et paulò inferius sub n. 5. subdit. Ego dedi eis tractare CORPUS MEUM, quod nullus vestrum, si jacerem ante vos, auderet contingere. Idèò (concludit in fine) sicut Proditores, non sicut Sacerdotes iudicabuntur, si se non emendaverint. Utinam omnes Sacerdotes frequenter, & cordatè meditentur hujus Verba revelationis.

AT devotos, & pudicos Ecclesiæ Ministros non tædeat observare sequentem narrationem Gregorii Turonensis *lib. 1. de gloria Martyrum cap. 86.* «Recolo (ipse ait) quod in adolescentia mea gestum audiui. Dies passionis erat Policarpi Martyris Magni, & in Ricomajensi Vico Civitatis Arvernæ ejus solemnia celebrabantur. Lecta igitur passione, cum reliquis lectionibus,

«quas Canon Sacerdotalis invexit, tempus ad sacrificium offerendum advenit: acceptaque turre Diaconus (Turris erat Vas in figura turris formatum, in quo deferrebat processionaliter Eucharistia. Macer *in Hierolex. Verb. Turris*) in qua Ministerium Dominicæ Corporis habebatur, ferre cepit ad ostium, ingressusque templum, ut eam Altari superponeret, elapsa de manu ejus, ferebatur in aëra; & sic ad ipsam aram accedens, nunquam eam manus Diaconi potuit adsequi, quod non alia credimus actum de causa, nisi quia pollutus erat in conscientia, (apud enim ab eodem adulteria ferebantur admitti). En igitur, an liceat absque peccato ministrare Sacram Synaxim. Memorentur Sacerdotes verba Divi Joan. Chrysost. *Hom. 83. in Matth. Quos radios solares non deberet excedere manus illa, qua hanc carnem tractat? Ecce illa, quæ habentur in lect. 6. Breviar. in Dominica infra octavam Corporis Christi. Quo (scilicet non oportet) solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc dividit? Observeatur Verus Ecclesiasticus Josephi Mansii *lib. 3. cap. 4.* ubi probat, in Judam non introisse diabolus, quando furabatur, sed quando indignè recepit Eucharistiam. Post bucellam introivit in eum Satanus. Jo. 13.*

Tandem legatur Vita S. Eudoxiæ Martyris, quam ponit Calendis Martii Hieronymus, à Basilica Petri 6 Congreg. Oratorii Neapolit. in suis *Ephemerid. sacris.* Item in p. 5. *Metamorphos. Sac. Castigat. 85.* & reperietur, qualiter à Diogene iniquo Iudice Idololatra in civitate Heliopoli, imperante Trajano, cum damnata fuisset Eudoxia Martyr ad verbera; dum quatuor milites eam vestibus exuebant, ab ejus pectore cecidit Sacra Particula EUCHARISTIÆ, quam eo tempore fidelibus sderendam concedebat Ecclesia, ut sumentes illam, fortiores redderentur in tormentis. Genuflexa statim Eudoxia & adorare, & sumere sacram Synaxim conabatur; at unus militum velocior eam arripuit, exclamante Eudoxia, cave, cave, ne tangas. Deus est, Dominus omnium, tremendus, colendus, metuendus. Irridebant illam pagani; & Diogenes Iudex, Hostiam Sacram sibi tradi à milite jubet, quam cum porrectam manu reciperet, ad instar pulveris tormentarii exarsit 7 EUCHARISTIA in violentas flammis, quibus ipsi quatuor milites ceciderunt extincti; consumpta quo evasit manus, & brachium Iudicis, reptantis præ dolore per humum, & ejulantis. Huic tremendæ punitioni consimilis est illa, quam refert Emin. Card. Bona *Rev. liturg. lib. 2. cap. 17. sub n. 4.* ex S. Cyprian. *lib. de lapsis*, his verbis: Cum quadam mulier arcam suam, in qua Domini Sanctum fuit, manibus indignis tentasset aperire, igne inde surgente deterrita est, ne auderet attingere. Refert etiam Arsdekim. in *Theolog. Tripart. tom. 1. tract. 2. cap. 4. n. 4.* Vereantur itaque Sacerdotes (si qui sunt, quod non est credendum, culpa maculati mortali) tangere, & dispensare populo Sacra Mysteria.

DECISIONIS V.

Ad Januarii Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Recensentur rationes ad suadendam Moniales, ut frequenter Sacram Eucharistiam sumant. Illæ, quæ ob nimium timorem abstinent, motivis decem, & octo confortantur. Illæ autem, quæ ob indevotionem, & tepidam vitam rarò communicant, aliis tredecim arguuntur.

SUM.